

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی در خجسته سالروز میلاد باسعادت پیامبر اکرم و امام جعفر صادق (صلوات الله علیهما) (۱) - 27 / آذر / 1395

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين وعلى صحبه المنتجبين وعلى من تابعهم باحسان الى يوم الدين.

تبریک عرض میکنم میلاد مسعود پیامبر اعظم، سرور کائنات و سید مخلوقات در عالم وجود، حضرت محمد بن عبدالله و همچنین ولادت باسعادت حضرت ابی‌عبدالله الصادق، فرزند [پیامبر] و حجت خدا در زمین در دوران امامت. امیدواریم که خداوند به همه‌ی ما، به همه‌ی مسلمین، به همه‌ی روشن بینان عالم توفیق بدهد که قدر این نعمتها را، قدر این عظمتها را بشناسیم، بفهمیم و سعی کنیم در همان صراط مستقیمی که این استوانه‌های (۲) عالم وجود به ما نشان دادند، حرکت کنیم.

اهمیت وجودی وجود مقدس پیغمبر اعظم بقدری است که خدای متعال به‌خاطر دادن این نعمت به بشر، بر او مت میگذارد؛ لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا من انفسهم. (۳) امام سجّاد (علیه‌الصلوة والسلام) در صحیفه‌ی سجّادیه این جور عرض میکند به خدای متعال: الحمد لله الذي من علينا بمحمد نبيه دون الامم الماضية و القرون السالفة. (۴) مت الهی برای این عطیه‌ی بزرگ به بشریت، تصریح قرآن و کلام ائمه‌ی معصومین است؛ این خیلی عظمت است. «رحمة للعالمين» (۵) تعبیری است که خدای متعال برای پیغمبر بیان فرموده است، نه «لفرقة من البشر» یا «لجمع من العالمين»؛ نه، رحمة للعالمين؛ برای همه رحمت است. آن پیامی که او از سوی خداوند متعال آورده است، هدیه میکند به بشریت؛ این بصیرت را، این راه را در اختیار همه‌ی آحاد بشر قرار میدهد.

البته هستند کسانی که صاحبان قدرند، صاحبان زر و زورند، مایل نیستند که این سفره‌ی گسترده‌ی رحمت الهی مورد استفاده‌ی آحاد مردم قرار بگیرد؛ با قدرت آنها مخالفند؛ لذا در مقابل این حرکت الهی می‌ایستند. آن وقت خدای متعال میفرماید: يايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين؛ (۶) دنبال آنها مرو، مراقب باش؛ در جای دیگر میفرماید: يايها النبي جهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم؛ (۷) با کفار و با منافقین مبارزه کن. میفرماید «جاهد»؛ نمیفرماید «قاتل»؛ «قاتل الكفار والمنافقين» [قتال] همیشه لازم نیست، اما جهاد همیشه لازم است.

گاهی جهاد، جهاد سیاسی است، گاهی جهاد فرهنگی است، گاهی جهاد نرم است، گاهی جهاد سخت است، گاهی با سلاح است، گاهی با علم است؛ همه‌ی اینها جهاد است اما در همه‌ی اینها باید توجه داشت که این جهاد، علیه دشمن است، علیه دشمن بشریت است، علیه دشمنانی است که به اتکاء قدرت خود و زر و زور خود، وجود سنگین و مطامع (۸) خودشان را بر بشریت تحمیل میکنند. سازش با آنها معنا ندارد؛ اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين.

آیات کریمه‌ی قرآن درباره‌ی پیغمبر و درباره‌ی تعالیمی که به پیغمبر میدهد و بنای جامعه‌ی اسلامی نوپا را قدم به قدم و کلمه به کلمه به پیغمبر تعلیم میدهد، خیلی زیاد است. توصیه‌ی ما به خودمان، به جوانهایمان، به مبلغین امور دینی، به کسانی که سررشته‌های فکر مردم دست اینها است، این است که به همه‌ی این آیات مراجعه کنند، همه‌ی این مفاهیم را در قرآن ببینند؛ یک مجموعه است، یک مجموعه‌ی کامل است. اشکال کار ما این است که ما از مجموعه‌ی کامل تعالیم الهی خطاب به پیغمبر و توصیفی که خدا از پیغمبر میکند، غفلت میکنیم. اگر این

مجموعه‌ی کامل را مقابل نظر قرار بدهیم، آن وقت آن رفتار درست، آن صراط مستقیمی که پیغمبر بر آن قرار داشته، جلوی پای ما ظهور پیدا خواهد کرد. اِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ؛ (۹) این صراط مستقیم را باید پیدا کرد.

چون برادران و خواهران عزیز ما از کشورمان، از کشورهای دیگر، میهمانان عزیز همایش وحدت (۱۰)، سفرای محترم کشورهای اسلامی، از مذاهب مختلف اسلامی - شیعه، سنی، از انواع نَحَل (۱۱) و شیوه‌های فکری - در این جلسه حضور دارید و بعد هم این حرفها شنیده خواهد شد، آنچه بنده لازم و مناسب میدانم در این جلسه عرض بکنم، این است که برادران عزیز، خواهران عزیز! امروز دنیای اسلام دچار محنتهای بزرگی است و راه حل آن محنتها، اتحاد اسلامی است. وحدت، هم‌افزایی، کمک به یکدیگر، از اختلافات مذهبی و فکری عبور کردن. امروز نگاه دستگاه استکبار و استعمار به دنیای اسلام، این است که سعی میکنند دنیای اسلام را هرچه بیشتر از وحدت خود دور کنند. این برای آنها تهدید است: یک و نیم میلیارد مسلمان، این همه کشورهای اسلامی با این همه منابع، این نیروی انسانی فوق‌العاده ؛ اگر این [مجموعه] متحد باشد و با وحدت به سمت اهداف اسلامی حرکت بکند، قدرتمندان دیگر نمیتوانند در دنیا کوس (۱۲) قدرت بزنند ؛ آمریکا دیگر نمیتواند اراده‌ی خود را بر کشورها و بر ملت‌ها تحمیل کند ؛ شبکه‌ی بدخیم خبیث صهیونیستی دیگر نمیتواند دولت‌ها و قدرتهای گوناگون را در پنجه‌ی اقتدار خود بگیرد و آنها را در جهت راه خود و کار خود پیش ببرد ؛ اگر مسلمانها متحد باشند این[طور] است.

اگر مسلمانها متحد باشند، وضع فلسطین آن‌چنان که امروز مشاهده میکنیم نخواهد بود ؛ امروز وضع فلسطین، وضع سختی است ؛ غزه یک‌جور، ساحل غربی آن یک‌جور. ملت فلسطین، امروز زیر فشار شدید روزانه است ؛ میخواهند مسئله‌ی فلسطین را از اذهان دور کنند و به فراموشی بسپارند. میخواهند منطقه‌ی غرب آسیا را - شامل همین کشورهای ما - که یک منطقه‌ی فوق‌العاده حسّاس راهبردی است، [یعنی] هم از لحاظ جغرافیایی، هم از لحاظ منابع طبیعی، هم از لحاظ گذرگاه‌های آبی یک منطقه‌ی حسّاسی است، به خودشان مشغول کنند ؛ مسلمان در مقابل مسلمان، عرب در مقابل عرب بایستند و همدیگر را هدف بگیرند و یکدیگر را نابود بکنند تا ارتشهای کشورهای مسلمان، مخصوصاً ارتشهایی که در همسایگی صهیونیست‌ها قرار دارند روزبه‌روز تضعیف بشوند ؛ هدف آنها این است.

امروز دو اراده در این منطقه با یکدیگر در تعارضند: یک اراده، اراده‌ی وحدت است ؛ یک اراده، اراده‌ی تفرقه است. اراده‌ی وحدت، متعلّق به مؤمنین است ؛ فریاد اتحاد و اجتماع مسلمین از حنجره‌های با‌اخلاص بلند است و مسلمانها را دعوت میکنند به اینکه به مشترکاتشان توجّه بکنند ؛ اگر این[طور] بشود و اگر این وحدت اتفاق بیفتد، وضعی که امروز مسلمانها دارند دیگر به این شکل نخواهد بود و مسلمان عزّت پیدا خواهد کرد. امروز شما ملاحظه کنید از منتها‌البه شرق آسیا در میانمار مسلمان‌کشی هست، تا غرب آفریقا در نیجریه و امثال اینها ؛ همه‌جا مسلمانها [کشته میشوند] ؛ حالا یک‌جا به دست بودایی کشته میشوند، یک‌جا به دست بوکوحرام و داعش و امثال اینها کشته میشوند. یک عده‌ای هم در این آتشها میدمند ؛ شیعه‌ی انگلیسی و سنی آمریکایی مثل هم هستند ؛ همه، دولبه‌ی یک قیچی هستند ؛ سعیشان این است که مسلمانها را به جان هم بیندازند ؛ این پیام اراده‌ی تفرقه است که اراده‌ی شیطانی است ؛ اما پیام وحدت این است که اینها از این اختلافات عبور بکنند، در کنار هم قرار بگیرند، با هم کار کنند.

[اگر] شما امروز نگاه کنید به اظهاراتی که از مستکبرین و متصرفین فضا‌های حیاتی ملت‌ها سر می‌زنند، می‌بینید که دعوت به تفرقه است ؛ از قدیم، به سیاست انگلیسی‌ها گفته میشد سیاست تفرقه بینداز و آقایی کن ؛ فَرَّقْ تَسُدْ، آقایی کن به برکت تفرقه انداختن ؛ آن وقتی که انگلیس قدرتی داشت، این سیاست آنها بود ؛ امروز هم این سیاست را قدرتمندان امروز مادی دنیا دارند ؛ چه آمریکا، چه اخیراً باز انگلیس. انگلیس‌ها در منطقه‌ی ما همیشه منبع شر

بودند، همیشه منبع نکبت برای ملت‌ها بودند؛ ضربه‌هایی که اینها به حیات ملت‌ها در این منطقه زدند، شاید در کمتر نقطه‌ای در دنیا از سوی یک قدرتی نظیر داشته باشد. در شبه قاره‌ی هند - که امروز هند و بنگلادش و پاکستان است - آن جور ضربه زدند، آن جور مردم را فشار دادند؛ در افغانستان یک جور، در ایران یک جور، در منطقه‌ی عراق یک جور؛ بالاخره در فلسطین هم که آن حرکت مشئوم (۱۳) و خبثت‌آلود را انجام دادند و مسلمانها را و در واقع یک ملت را آواره کردند و از خانه‌ی خودش دور کردند؛ یک کشور تاریخی ثبت‌شده‌ی از چند هزار سال پیش - به نام فلسطین - با سیاست انگلیسی‌ها از بین رفت. در این منطقه از دو قرن پیش به این طرف - دو قرن و اندکی، از حدود ۱۸۰۰ [میلادی] به این طرف - هرچه از انگلیس‌ها سر زده است، شرّ و فساد و تهدید بوده؛ آن وقت این مسئول انگلیسی (۱۴) می‌آید اینجا و می‌گوید ایران تهدید منطقه است؛ ایران تهدید منطقه است؟ این خیلی بی‌شرمی می‌خواهد که کسانی که خودشان در طول زمان، تهدید و خطر و نکبت برای منطقه بوده‌اند، بیایند کشور مظلوم و عزیز ما را متهم کنند؛ اینها این جور هستند.

از وقتی در این منطقه نشانه‌های بیداری اسلامی دیده شد، فعالیت‌های ایجاد تفرقه بیشتر شد؛ اینها تفرقه را یک وسیله‌ای میدانستند برای اینکه بر ملت‌ها مسلط بشوند. از زمانی که احساس شد در این منطقه حرف‌های نو، افکار اسلامی نو، ایستادگی ملت‌ها، زنده شدن و سرپا شدن ملت‌ها دارد وجود پیدا میکند، حرکت تفرقه‌آمیز دشمنان بیشتر شد؛ وقتی که نظام اسلامی در ایران سرپا آمد، که پرچم اسلام را برافراشته کرد، قرآن را سر دست گرفت و با افتخار گفت که ما به اسلام عمل میکنیم و قدرت و سیاست و امکانات و ارتش و نیروی مسلح و همه چیز را با خود همراه داشت و از آنها استفاده کرد و روزبه‌روز آنها را تقویت کرد، این حرکت تفرقه‌آمیز بیشتر شده است. این حرکت تفرقه‌آمیز را تشدید کردند برای مقابله‌ی با این قیام اسلامی و با این عزت اسلامی. اسلام برای آنها مایه‌ی خطر بود وقتی بیداری به ملت مسلمان داد؛ اما آن اسلامی که دولت ندارد، ارتش ندارد، دستگاه سیاسی ندارد، اموال ندارد، یک ملت بزرگ و مجاهد ندارد، فرق میکند با آن اسلامی که همه‌ی اینها را دارد. جمهوری اسلامی سرزمین وسیع، ملت مجاهد، مردم جوان، پرانگیزه، مؤمن، معادن سرشار، استعداد برتر از متوسط دنیا و حرکت به سمت علم و پیشرفت [دارد]. البته چنین ایرانی برای آنها مایه‌ی خطر است؛ [چون] الگو درست میشود در مقابل ملت‌های مسلمان؛ با این دشمنند. اگر ادعای نرمش هم یک وقتی بکنند، دروغ است؛ باطن کارشان خشونت است. باید اینها را فهمید، باید اینها را شناخت؛ برای مواجهه‌ی با این دشمن - دشمنی که نه اخلاق دارد، نه دین دارد، نه انصاف دارد؛ ظاهر را آراسته میکند، [اما] در باطن، یک وحشی به‌تمام معنا است - ملت‌ها باید آماده باشند.

به نظر ما مهم‌ترین آمادگی امروز، عبارت است از اتحاد بین مسلمین. برحذر باشند مسلمانها از ایجاد اختلاف؛ فرقی نمیکند، همه‌ی فرق، شیعه و سنی ندارد. همه‌ی فرق اسلامی باید سعی کنند در اینکه اختلافات فکری خودشان را در زیر مشترکات فراوانی که وجود دارد، مورد اغماض قرار بدهند و از آن اغماض کنند. وجود مقدس پیامبر اعظم، نقطه‌ی کانونی توجّه محبت‌ها و علائق آحاد ملت‌های مسلمان است. همه عشق می‌ورزند به پیغمبر؛ این نقطه‌ی کانونی است، این نقطه‌ی اصلی است. قرآن محلّ توجّه و اعتقاد همه‌ی مسلمانان است؛ کعبه‌ی شریف همین جور؛ چقدر مشترکات بین مسلمانها زیاد است! این مشترکات را مورد توجّه قرار بدهند؛ عوامل دشمنان را، عوامل استکبار را در منطقه بشناسند. متأسفانه آن دشمن صریح، می‌آید می‌گوید «شماها با هم دشمنید، این کشور تهدید شما است»، یعنی شما دشمن آنها هستید، آنها هم دشمن شما هستند! او دشمن است که این حرف را می‌زند، خب واضح است؛ آنهایی که می‌شنوند حرف او را - [آنها] که در ظاهر اسلامی و با نام اسلامی دارند زندگی میکنند و حکومت میکنند - چرا باید از او قبول کنند؟ چرا باید حرف او را تصدیق کنند؟ چرا باید ممشای بعضی از دولتهای منطقه، متأسفانه ممشای پیروی از دشمنان صریح اسلام و دشمنان صریح امت اسلامی باشد؟

آنچه من به ملت خودمان عرض میکنم - به ملت عزیز ایران که واقعا در این سالهای پس از تشکیل نظام جمهوری

اسلامی و همچنین سالهای مبارزاتی که منتهی به تشکیل نظام جمهوری اسلامی و انقلاب اسلامی شد، امتحان خوبی داده- این است که این راه را که راه امام بزرگوار ما است و راه انقلاب ما است، رها نکنید؛ این راه را دنبال کنید. عزت دنیا و عزت در ملأ اعلیٰ به این وابسته است که این راه را برویم: راه تمسک به قرآن و عترت، راه تمسک به احکام الهی، راه ایستادن در مقابل دشمنان، راه ملاحظه نکردن در اظهار حقیقت و دفاع کردن از حقیقت؛ این آن راهی است که اگر ملت ما دنبال نکند - که بحمدالله تا امروز این را دنبال کرده‌اند، دنبال سر مسئولین کشور حرکت کرده‌اند و این راه پرافتخار را دنبال کرده‌اند- اگر این راه ادامه پیدا نکند و این مبارزه ادامه پیدا نکند، دنیا و آخرت این ملت تأمین خواهد شد و مسلمانان دیگر دنیا هم میتوانند منتفع بشوند. ما همه‌ی دولتهای مسلمان و کشورهای مسلمان را به هم‌افزایی و به کمک یکدیگر دعوت میکنیم و این دعوتی است که به سود همه است.

امیدواریم خداوند متعال خیر و برکت و رحمت خود را بر همه‌ی آحاد امت اسلامی و بر همه‌ی کشورهای اسلامی و بر همه‌ی ملتهای اسلامی نازل فرماید و شر دشمنان را ان شاءالله از این منطقه کم کند.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

- ۱) در ابتدای این دیدار، حجت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی (رئیس‌جمهور) مطالبی بیان کرد.
- ۲) ستونها
- ۳) سوره‌ی آل عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۶۴؛ «به یقین، خدا بر مؤمنان منت نهاد [که] پیامبری از خودشان در میان آنان برانگیخت ...»
- ۴) صحیفه‌ی سجّادیه، دعای دوّم
- ۵) سوره‌ی انبیاء، بخشی از آیه‌ی ۱۰۷
- ۶) سوره‌ی احزاب، بخشی از آیه‌ی ۱؛ «ای پیامبر، از خدا پروا بدار و کافران و منافقان را فرمان مبر...»
- ۷) سوره‌ی توبه، بخشی از آیه‌ی ۷۳
- ۸) خواسته‌ها
- ۹) سوره‌ی زخرف، بخشی از آیه‌ی ۴۳؛ «... تو بر راهی راست قرار داری.»
- ۱۰) سی‌امین کنفرانس وحدت اسلامی از تاریخ ۱۳۹۵/۹/۲۵ به مدت سه روز در تهران برگزار گردید.
- ۱۱) مذهب، فرقه
- ۱۲) طبل بزرگ
- ۱۳) نامیمون، شوم
- ۱۴) اشاره به اظهارات ترزا می (نخست‌وزیر انگلیس) در اجلاس شورای همکاری خلیج فارس در بحرین.